

LIBERTATEA

— Foaie pentru săteni și muncitori, întemeiată la Orăștie, în anul 1902 —

„LIBERTATEA” ESTE
PROPRIETATEA FAMILIEI MOSTENITOARE
ALUI ION I. MOȚA

Redactor răspunzător; GAVRIL POP

PREȚUL FOII ESTE:

120 Lei pe un an, 60 Lei pe 1/2 an,
30 Lei pe 3 luni.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRATIA

„LIBERTATEA” Moța

BUCUREȘTI I. — Calea Victoriei 63.

Aici se vor trimite orice scrisori pentru redacție precum și cererile sau banii pentru abonamente.

Apare în fiecare Duminică

Prețul unui număr 2 Lei

Mussolini și țăranii

Mintea omului nu poate pricepe nemăsurata luptă pe care Benito Mussolini, stăpânitorul și părintele Italiei de astăzi, a dus-o și o duce mereu, pentru ridicarea poporului său. Trebuie să fii acolo, să vezi cu ochii tăi, minunea pe care nimeni nu și-a putut închipui că vreodată se va putea împlini, ca să spui că într'adevăr, omul acesta a fost trimis de Dumnezeu, în clipa cea mai grea a poporului italian.

Zeciuit de necazuri și de foame, de pe urma unui război greu și lung, poporul italian ajunsese la o răspântie a vieții sale, când orice încercare de a-l îndrepta din nou pe calea cea bună era zadarnică. În mijlocul luptelor dintre frați, lupte cari duceau Italia spre o sigură prăbușire, spre comunism, a răsărit, tot din mijlocul necazului, din funinginea fierăriei tatălui său, Benito Mussolini, învățătorul. A ieșit din întunec ca să dea țării sale lumină și i-a dat-o din belșug.

Cel dintâi gând al lui, din cea dintâi clipă a urcării sale pe scaunul puterii, au fost țăranii. Bătuți de război, apăsați de sărăcie, acestora li-se cuvenea o soartă mai bună. Clipa era cea mai bine venită. Poporul italian aștepta ridicarea sa, dela un trimis alui D-zeu. Dar cum să ridici un popor, care nu are de unde scoate pâine, căci pământul este sărac și pușin! Aci începe marea lui Mussolini. În pizma tuturor acelor, cari nici odată nu au văzut cu ochi buni ridicarea Italiei, Mussolini s'a apucat să sece belșugurile cari acopereau o mare parte din pământul Italiei și cari nu aduceau nici un folos. Atunci când nimeni nu a putut bănuși, pe locul unde odinioară se întindeau mlaștini cu papură și trestie, azi se ridică sate strălucitoare și ogoare cu grâu ca aurul! Pe coama munților, unde nici caprele nu aflau pășune, marea lui Mussolini a presărat pământ roditor și acum coama munților este ca o grădina binecuvântată de D-zeu.

Atâta s'a sbătut, atâta a luptat și s'a străduit, până ce a izbutit să dea poporului italian pâinea cea de toate zilele, scoasă numai din rodul pământului italian. Este aceasta o adevărată minune!

În fiecare an, pe vremea aceasta, Mussolini iese în mijlocul poporului. Apucă secerea în mână, leagă znope, se urcă pe mașina de treerat și scoate cu mâinile sale grâul binecuvântat. Se bucură alături de poporul, de țăranul pentru fericirea căruia a fost în stare să jertfească floarea armatei țării sale.

Am avut fericitul prilej să trăiesc, acolo în Italia, bucuria aceasta a celei de »a doua naștere» a poporului italian. Am văzut și am fost de față la acea neîntrecută »bătălie a grâului» care a așezat numele lui Mussolini printre numele celor mai mari oameni ai istoriei. Nu este deloc lucru ușor, să dai de mâncare unui popor, din rodul scos de pe un pământ, care în alte împrejurări deabia ar ajunge la jumătate din numărul aceluia popor! Minunea aceasta nu se poate tălmăci. A făcut-o Mussolini. »Bătălia grâului», acest război economic fără pereche în lume, a dovedit că prin voință și stăruință poți scoate din pământ mai mult chiar decât este puterea lui de rodire.

Numai atâta dacă făcea Mussolini pentru poporul său, și era de ajuns. Era de ajuns să astupe gura acelor cari au văzut în Mussolini o primejdie. Dar, în fiecare zi, Mussolini face un nou și un nou bine pentru țăranul italian. Cine ar putea întoarce oare pe acest popor dela dragostea pe care o poartă stăpânului său? — Vrearea de stăpânire a unor oameni cari nu văd mai departe decât în jurul nasului lor? Nu!

Țăranul italian nu va putea fi întors niciodată dela slăvirea celui mai mare binefăcător al său. Căci, între el și poporul și Mussolini-stăpânul — stă o legătură de dragoste, pe care nici o putere nu o va putea rupe. În orice împrejurări, el se poate încrede în jertfa poporului său.

Iată de ce Mussolini este temut!

Legătura de unire între cărturari și săteni

Un nou plan de lege va statornici munca de folos obșlesc pentru toți tinerii cărturari

La palatul regal a avut loc o constătuire prezidată de M. Sa Regele Carol II, în care a fost statornicită munca de folos obșlesc pentru ridicarea satelor. S'a luat hotărârea ca toți cărturarii, absolvenți de școli s'au studenți, să fie obligați să facă muncă de folos obșlesc la sate. Ei vor avea chemarea să pună baze la așezămintele culturale, economice, sanitare și altele, de cari are atâta lipsă țara.

Oricare tânăr care absolvă o școală, fie liceu sau universitate, va fi obligat să facă muncă în fo-

los obșlesc. Înainte de eliberarea diplomei de absolvire, tânărul va trebui să presteze un anumit timp în slujba muncii obștești la sate și numai după aceea va primi diploma.

În aceste prevederi cad și medicii. Aceștia vor trebui să stea 2 ani la sat, ca medici de circumscripție și numai după acest stagiu, vor primi îngăduirea să lucreze ca medici, în ori care parte a țării.

Dela munca în folos obșlesc nu va putea fi iertat nimeni. O lege specială va fi alcătuită în acest scop. Ea va privi atât pe băr-

bați cât și pe femei. Toți deopotrivă vor trebui să presteze muncă în folosul obșlesc. Pedepse foarte aspre vor cădea pe aceia cari vor fi aflați că nu se supun legii. Cea dintâi pedepsă va fi aceea, că cel vinovat nu va putea ocupa nici o slujbă, nici la stat și nici în altă parte, până ce nu va dovedi că a prestat munca de folos obșlesc la sate.

Scopul acestei măsurii este ridicarea sătenilor și întărirea unei trainice legături de unire între intelectuali și săteni, a căror viață e atât de grea.

Pe cerul Europei plutesc nori grei de război

— Părerea unor ziare mari din Franța este că în luna August, Henlein, conducătorul nemților sudeți din Cehoslovacia, va încerca să facă de sine stătătoare această parte a Cehiei. Ce vor face Anglia și Franța? —

Linștea vremelnică care a cuprins Europa, în urma frământărilor cari nu au fost încă uitate, pare că a acoperit și problema sudeților germani din Cehoslovacia. Într'adevăr, timp de o lună nimeni nu a mai pomenit vre-un cuvânt despre vrerile acestui popor din colțul Cehoslovaciei, pentru care Europa, în fiecare clipă stă pe picior de război.

Câteva ziare franceze au descoperit însă, că dl Henlein, conducătorul germanilor sudeți, lucrează în taină, iar planurile sale — dacă cele întărite de gazetă sunt adevărate, — vor ridica frământări nouă

în Europa, poate mai grele și mai primejdioase decât cele peste cari am trecut.

»În luna August — scrie ziarul l'Ordre din Paris — dl Henlein va trece la un nou atac, proclamând independența regiunilor locuite de sudeții germani. Dacă guvernul cehoslovac se va împotrivi, dl Henlein va cere ajutorul guvernului german. La Berlin se nădăduște, că în acest caz, Anglia nu se va amesteca. Franța va urma politica Angliei și nu se va amesteca nici dansa».

Destăinuirile ziarului francez au uimit. Este greșită credința că Anglia și

Franța nu se vor amesteca. Nu se va amesteca poate Anglia, dar Franța — care a declarat că va porni cu război contra aceleia care va știrbi independența Cehoslovaciei — socotim că se va ține de cuvânt.

Departa de a dormi liniștiți de soarta Europei, pe cerul ei se ridică nori negri, amenințatori, nori de praf de pușcă, cari în fiecare clipă pot aprinde cel mai crâncen război. Să primim — prin urmare — cu mai puțină încredere liniștea zilei de azi și să ne pregătim, căci nu putem ști ce va aduce ziua de mâine.

„Ne-am săturat de ei”

a declarat reprezentantul Franței, la constătuirea dintre țările cari vreau să ajute jidanii refugiați!

Nu-îmi vrea nici Franța! Iată o biruință la care nu ne așteptam. Căci biruință o putem numi, de vreme ce eram pierduți cu nădejdea că Franța să intre și dansa în gândul și în rândul popoarelor cari fugăresc jidovii.

Lupta împotriva lor nu avea prea mare rost, de vreme ce, fugiții nu-și căutau un adăpost de unde să nu se mai întorcă, ci se așezau în Franța, alcătuiau acolo cuibare de

viespi și de acolo, iarși se împărțiau peste Europa.

La constătuirea dela E-vian, unde s'au adunat reprezentanții țărilor cari ocrotesc pe jidovii refugiați, delegatul Franței a declarat: „Ne-am săturat de refugiați”... „ne-am săturat de jidovi — a înțeles în spusa lui francezul, — căci în Franța nici un alt neam nu s'a refugiat, numai jidovii. Deasemenea, la această constătuire, nu a spus a-

proape nimic nici reprezentantul Americii. Tăcerea este semn de întărire! A întărit și dansul spusa francezului. Și a mai întărit-o și cel al Angliei, care a spus că Anglia „nu poate fi sălaş pentru toți fugiții!”.

De acuma nu mai punem pază nădejdi. A sosit ceasul când Izrael va trebui să-și iee tălpășița din Europa. Dacă pleacă din Europa, doar nu ne-or păcăli, să rămână la noi!...

Președintele Statelor Unite, Roosevelt, mijlocește o înțelegere, pentru adăpostirea jidanilor fugiți din țările naționaliste

În America de Miazănoapte se află o țară cu bogății multe dar cu locuitori puțini: Mexicul. Numele acestei țări a fost rostit mai des în vremea din urmă. A fost pomenit îndată după fuga lui Troțchi, alungat de frații săi de sânge și de fapte pentru cari a luat lumea în cap. În Europa nu a putut să se oprească, pentru că toți l au alungat. Peste mări, o singură țară i a dat ocolire, Mexicul.

America cea vicleană

Gândul de a-l așeza pe Troțchi în Mexic a pornit dela Americani. Țara care dădea găzduire tuturor fugărilor din toate țările, și-a închis dintr'odată porțile. Dar, că să nu iasă în fața lumii ca o țară rea de inimă și ca să nu-și piardă numele cel bun pe care l-a câștigat în fața lumii, a făcut politica struțului. S'a ascuns cu capul în nisip din fața vânătorilor și a zis că nu i se mai vede trupul. Nu a mai primit nici un fugărit în țara sa, dar a mijlocit ca fugiții să se așeze în Mexic.

Iată ce a voit politica vicleană a Americii: În Mexic se află bogate fântâni de petrol cari aproape toate au fost în stăpânire americană. În vremea din urmă au intrat în târg și Janonezii și, se pare, că aceștia din urmă au cam stricat târgul americanilor. Văzând întorsătura aceasta americanii, l-au trimis acolo pe Troțchi. I-au spus acestuia: »Pregătește în taină bolșevizarea Mexicului și noi te vom ajuta din răpuzeri!» Prin aceasta americanii au voit să tulbure liniștea Mexicului și să vie tot ei apoi să le dea ajutor, ca să facă rândul în țară. În schimbul ajutorului, desigur că prețul era petrolul Mexicului.

Ajutoare pentru Troțchi

Planul american a dat greș. Mexicanii au prins

Obiceiuri bune

Peste toate legile lumii, țărani au legea lor, legea sufletului, în care s'au născut și pe care nu o calcă. Un mare rege, trecând odată printr'un sat, zări în țarină un om, plin de sudoare, cu cămașa murdară, fluierând voios. Mirat peste măsură de vederea omului aceuia năcăjit, care totuși fluiera, intră cu dânsul în vorbă și îl întrebă despre greutatea vieții:

— Ești mulțumit cu viața, îl întreabă regele?

— Da, — răspuse țăranul, — sunt mulțumit. Câștig din munca mea atâta cât mi trebuie ca să trăiesc mie și familiei mele. Din prisos dau părinților și mai dau și cu dobândă.

Regele rămase mirat de răspunsul țăranului. În mîntea lui regească nu-și putea închipui, cum poate fi mulțumit un om care nu câștigă nici atâta cât prețuește fânul calului său pe o zi. Dar mi-te să-i mai fie și întrecător.

— Și cine te-a învățat obiceiul acesta, — îl mai întreabă regele pe țăran?

— L'o fi învățat pe strămoșul meu Cel-de-sus, că și noi l-am moștenit!

Regele a căzut pe gânduri. Întors la palatul său, a chemat la sine pe sfetnici și le-a poruncit să pornească prin țară și să adune toate obiceiurile bune ale țăranilor, toate legile lor sufletești și acelea pe cari le-au moștenit dela strămoșii lor. După pilda lor, marele rege și a cârmuit ani îndelungați poporul.

Colțul plugarului

MERSUL VREMII

În toată țara plouă. Prin regiunile de Miazănoapte, prin Ardeal și Maramureș cad ploii mari, însoțite în unele părți de grindină. O răceală s'a abătut asupra acestor locuri. Ploile vor mai ținea încă vre-o săptămână.

STAREA CÂMPULUI

Secerișul este în toiu. Prin Muntenia, Oltenia și părțile bănațene a început treieratul. În anul acesta rodul grâului este peste așteptări. După socotelile ministerului, vom avea de întrecut 150 de mii de vagoane de grâu, care va putea fi vădut.

De patru ani, Bulgaria este guvernată fără partide

În anul 1935 a fost chemat la guvern, în Bulgaria, dl Kioseivanoff. Toate partidele au fost atunci desființate. Viața politică a partidelor a luat sfârșit. Regele Bulgariei a chemat la sine pe toți foștii conducători politici, rugându-i să dea o mână de ajutor la guvernare, în afară de partide. Cei mai mulți oameni politici au primit. Au fost câțiva dintre aceia cari nu au voit să se supună. Aceștia au fost siliți să părăsească Bulgaria.

În decursul alor 2 ani, viața statului bulgar a început să se ridice simțitor. Oamenii politici cari nu s'au supus la început, și-au dat seama, că stăpânirea

Bulgariei a pornit pe un drum bun. Astfel au cerut să se întorcă în țară și să dea ajutor la ridicarea ei.

În zilele acestea s'au împlinit 4 ani de când Bulgaria a început să fie condusă fără partide. Cu acest prilej ministrul președinte al guvernului a spus următoarele: »Guvernul prezidat de mine poartă toată răspunderea faptelor sale din acest răstimp. Când am luat în mână conducerea țării, în 1935, erau de lipsă mâni puternice pentru reîntronarea în țară a ordinii și liniștei. Datorită sfortărilor guvernului și a patriotismului poporului bulgar, am izbutit să aducem în țară siguranța și liniștea!

Bucuria celor ce nu aud

Fiul unui doctor din Anglia, în vârstă de 23 de ani, orb și surd din naștere, nu s'a lăsat bătut de puterea întunerecui, ci s'a străduit atâta până ce a izbutit să învingă. De mai mulți ani, cu ajutorul unor medici foarte învățați, tânărul încearcă să priceapă vorbirea altuia, pu-

nând degetul pe buza celui care vorbește. Se spune, că rezultatul acestei încercări a întrecut așteptările. Tânărul a plecat acum prin lume să învețe și pe alți oameni, minunea de a auzi cu mâinile. Câtă bucurie va stârni, această aflare, în rândul celor osândiți să nu audă.

Jidanii cari pleacă din Germania nu-și pot lua cu dânsii nici un fel de avere

Măsurile hotărâte pe cari le-a luat în Austria noua stăpânire germană, i-a spăimântat pe jidovi. Cei mai mulți și-au lăsat averile și au părăsit țara. Mulți dintre ei însă, nu se despart ușor de aurul pe care l-au agonisit cu înșelăciunea, pe pe spinarea austrieșilor. Ca să ducă cu ei, acolo unde vor pleca, cât de puțin, jidanii au pus la cale pe însăși președintele Americii, Roosevelt, să facă o rugăre la Hitler ca să le dea îngăduire jidanilor să-și ducă cu dânsii și averile. Ce și-a zis dl Hitler: — Aurul și averile le-au câștigat jidanii de pe spinarea poporului german, supt și jefuit atâția ani. Averiile acestea nu pot părăsi țara în care au fost

agonisite. Și iată cum, nici rugărea lui Roosevelt, dl Hitler nu a voit să o asculte.

Ca să nu se dea bătut, dl Roosevelt a chemat la o consfătuire pe reprezentanții mai multor neamuri, apărătoare a jidanilor, cu cari dimpreună, cercetează măsurile cari trebuiesc luate în urma hotărârei ne-strămutate a d-lui Hitler.

Socotim, totuși, că până în cele din urmă și dl Roosevelt și alți câți vor încerca să-l înduplece pe dl Hitler, vor trebui să se dea bătăuți. Pentru că în chestiunea jidovească, dl Hitler nu îngăduie nimănui să-și bage nasul în treburile sale. Și pe bună dreptate!

loc de mine!...

Iar Dumnezeu făcu, mângâindu-și barba, că nu văzuse nimic...

— Să facem și o cercare, Doamne, și ai să vezi!...

— Ce fel de cercare, Colțatule?

— Să lucrezi Tu în rău și eu în bine și să vedem ce-o să fie...

— Să facem!...

— Uite vaca asta, Doamne, fă să cadă în rătă și s'o scot eu; ci să vezi că tot pe mine mă blestemă stăpânul său; iar Tie numai mulțumiri Ti-aduce!...

— Minți, Satano!...

— Nu mint, Doamne!... În-

cearcă și Te vei încredința!...

Și Dumnezeu făcu ca vaca să cadă în rătă.

Cât nu s'o fi canunit omul să-și scoată vaca; dar n'a putut!

— «Dracu', vezi tu, n'a avut de lucru, decât s'o aduc pe-aiici!... Jupuită ca dracu' o să te scot de aici!... Fir'ar încroșnat cu pielea de pe el de dracu!... Drece-e-el!... Da' rău mă poticniși!...»

Iar dracu, în chip nevăzut, de-te fuga și-i ajută creștinului să-și scoată vaca din rătă, de-l făcu să și vie în fire.

— «Bodeaproste, Doamne, că-mi scăpași vita dela moar-

te!... Bodeaproste!...»

Și-și făcu, românul nostru, niște cruci mari-mari, deopotrivă cu grija prin care treceuse...

— Ei, vezi Doamne, — zise Zgribcea, — că altele sunt pe pământ; nu mai am loc pe el de gura oamenilor! Acum n'am dreptate? Tu i-ai imbrăncit vaca în rătă și pe Tine Te slăvește! Nu știu ce fel de dreptate mai e și asta pe pământ!...

— Taci, Satană, că tot tu trebuie să fii ciuca tuturor rețelilor din lumea asta!...

— Oiu fi, Doamne, oiui fi!... Dar să mergem și mai de-

parte?...

— Să mergem!...

— Ori mai bine înapoi?...

— Hai și înapoi!...

Trecură pe lângă aceleași locuri și înfălniră lumea ce ieșea dela biserică. Dracul se amestecă și el, se arătă în chip drăcesc în fața unei babe, care de-abia își ducea dăsașii cu colăcei, de bătrână ce era, — scoase niște limbi ca de foc și începu să se strâmbe la ea...

Și biata babă, văzându-l astfel, își făcu cruce, își scuiță în sân și zise:

— Doamne, iartă-mă! Piei Necurate din fața mea, uci-

de-te-ar focul de păcură din fundul iadului!...

Apoi Codârlea, prefăcându-se repede, iarăși în chip de om, fugi la Dumnezeu, zicându-i:

— Acum auziși, Doamne? N'am eu dreptate?

Iar Dumnezeu sfântul, care-l văzuse de astădată strâmbându-se la babă, îi șterse așa de tare o palmă... că din chip omenesc cum era, luă iarăși chip drăcesc și se rostogoli în adâncul iadului, urlând și schelălăind... ca multă vreme să nu mai aibă îndrăsneală să vadă fața lui Dumnezeu!...

N. I. D.

Noutăți — Știrile săptămânii

Ce e în Rusia — e cu adevărat îngrozitor. Foștii capi ai revoluției trec la moarte, unul câte unul. Cei cari au aprins focul revoluției, cari au răsturnat pe țar și au introdus în Rusia noua stare de lucruri bolșevică, aproape toți au fost judecați și împușcați, neștiindu-se câți vor mai rămâne și din cei scăpați până azi. Lumea stă îngrozită și se întreabă, care să fie pricina acestei stăpîri aproape totale a vechilor fruntași — și nu pricepe. Se spune că lucrurile merg tare prost în Rusia, și că Stalin (tartorul cel mare) de teama unei revoluții care să-l dea peste cap, caută să scape de toți aceia, despre care crede el că ar putea să pornească în fruntea mișcării, pentru răsturnarea lui.

Ferească Dumnezeu — să feriască orice țară alta, de așa grozăvie.

Sburătorii japonezi — a declarat ministrul aerului din Japonia — sunt gata oricând să se spintece și să moară, dacă ar cădea prizonieri în mâinile chinezilor. Fiecare aviator poartă cu sine un pumnal cu care să se înjunghie în momentul acela, deoarece socotesc o degradare faptul, că s'au lăsat prinși de bolșevici.

Cuprins de nebunie, săteanul Ion Ciobanu din com. Soprilei jud. Prahova și-a împușcat soția cu două gloanțe de revolver. După săvârșirea faptei, Ion Ciobanu s'a împușcat. Nebunia săteanului a venit din cauza beuturii pe care a folosit-o fără măsură. Iată unde duce beția!

A ars biserica ortodoxă din comuna Drajna de jos jud. Prahova. Biserica s'a aprins în timpul unei furtuni. Trăznetul i-a aprins turla și în câteva clipe întreagă biserica a fost cuprinsă de flăcări. Pompierii sosiți din Ploești au putut scăpa din prada focului sfintele odăjdii, cărțile și câteva icoane. Biserica a ars până în temelii.

Un plan mare a fost făcut în vederea lucrării de drumuri nouă în toată țara. Vor fi reparate 1200 de kilometri și se vor construi din nou 180 de kilometri de drum. Construirea drumurilor nouă a și început în Munții Apuseni, în Maramureș și în Basarabia. A fost împărțită în acest scop suma de 125 milioane lei.

Nu mai doarme de șapte ani — scriu ziarele grecești — muncitorul

Eustafiu Diacopulos. Acesta s'a înfățișat procurorului și l-a rugat să fie pedepsit cu moartea, căci nu mai poate îndura acest chin îngrozitor.

Procurorul a crezut întâi că e vorba de un nebun, dar pe urmă s'a constatat că Diacopulos, în vârstă numai de 35 de ani, a lucrat până în anul 1930 la uzinele Ford din America și după o noapte de muncă n'a mai putut dormi.

Comisia pentru încadrarea personalului românesc în întreprinderi, a aplicat pedepse la peste 500 de firme, cari lucrau cu personal străin. Firmele au fost pedepsite cu amenzi începând dela lei 500 până la 10.000 lei.

Subtapăsarea apelor — o școală din localitatea Kobe în Japonia, s'a prăbușit. Înăuntrul școlii erau adăpostiți 800 de școlari. Prăbușirea pereților clădirii a pricinuit o groazănică nenorocire. Dintre cei aflători în școală 600 și-au găsit moartea. Părinții cari au încercat să și caute copiii, cei mai mulți și-au găsit moartea în apele furioase ale râurilor ieșite din matcă.

Recursul dlui Corneliu Z. Codreanu, — făcut la Inalta Curte de Casație, împotriva osândei confirmată de Curtea de Justiție militară — a fost respins. Dl Corneliu Z. Codreanu rămâne astfel definitiv osândit la 10 ani muncă silnică.

Ministerul de interne vestește, că față de unele svonuri apărute în ziare în legătură cu noua lege administrativă, svonuri cari spun că vor fi schimbați prefecții, întărește că nu este vorba de nici de nici o schimbare a prefecțiilor.

Mări serbări naționale s'au desfășurat în săptămâna trecută în Cehoslovacia. Organizația tinerețului cehoslovac, cunoscută sub numele de Sokoli, și-a ținut a zecea întâlnire la Praga. Din țara noastră a fost de față o delegație de tineri străjari, având în frunte pe dl maior Sidorovici, Comandantul »Străzii Țarei«. Din partea ziarștilor au fost de față mai mulți ziarșiți în frunte cu dl Dimancescu, Directorul Presei și Propagandei.

Oaspeții români au fost primiți foarte călduros de reprezentanții Cehoslovaciei.

Doi studenți francezi cari se plimbau prin munții din apropierea gra-

nitei italiene, trecând peste graniță, au fost împușcați de către grănicerii italieni. Un student este greu rănit, celălalt nu a fost atins.

Încă nu se cunoaște cauza pentru care soldații italieni au tras în cei doi studenți francezi.

300 de arabi înarmați până în dinți, au atacat o colonie de jidani din apropierea orașului Givaloda. Înainte de a ataca colonia, arabii au tăiat firele cari duceau lumina în colonie, astfel că în miez de noapte, pe întunec, în învălmășeala luptei, au murit foarte mulți coloniști jidovi.

Arabii au început război sfânt de desrobire.

In munții Sibirului, la locul numit Cotorești a izbucnit un foc puternic care a cuprins o mare întindere de pădure. Focul continuă să ardă cu furie. Sătenii din Rășinar și Poplaca, ajutați de jandarmi și pompieri, luptă din răputeri pentru stingerea focului.

Revărsări de ape s'au produs în Turcia. În regiunea Erzingia, apele au acoperit întinderi uriașe de pământ și mai multe sate. Din cele dintâi vești cari sosesc, se spune că s'au înecat peste o sută de persoane. Din pricina ploilor grele cari cad mereu, revărsările vor produce pagube uriașe, căci toată partea aceea este joasă, de șes.

La închiderea foii ne sosesc cele din urmă știri în legătură cu nenorocirea groazănică ce s'a produs la școala din Kobe (Japonia). Vestile spun că au fost omorâți 433 de școlari, nu s'a aflat urma la 420 de inși și au fost răniți 4 mii de oameni.

Sunt semne dela Dumnezeu acestea.

Măști pentru dobitoace. Tcate țările se străduiesc să apere populația civilă împotriva atacurilor cu gaze otrăvitoare. În timp ce în unele țări, guvernele se gândesc foarte serios la chipul cum să apere chiar și dobitoacele cu măști, în altele nu se dă nici o grijă nici chiar oamenilor. În Anglia, fabricile de măști, lucrează și noaptea. Sute de mii de măști pentru cai, vaci, și chiar pentru oi, ies din fabrici.

Încercarea cu vacile a dat greș. Aceste dobitoace blânde au dovedit o deosebită plăcere pentru măști. Când le-au pus pe bot, au început să le mânânce...

Se vede că vacilor nu le e frică de gazele otrăvitoare...

Între Japonia și Rusia este pe cale să izbucnească războiul

Nenumărate transporturi de trupe rusești pleacă în fiecare zi spre granița răsăriteană. Chiar și din Ucraina, unde până acum erau adăpostite trupe multe, de frica nemților, acum aceste trupe au fost duse toate în Răsărit.

Granițele Rusiei din partea ei de răsărit sunt foarte serios primejduite de japonezi. Biruințele lor din China i-au înfricat pe ruși. Acum ei nu mai așteaptă până-ce japonezii ajung la granița lor ci le ies într-

întâmpinare. Se crede că trupele rusești nu se vor opri la graniță, ci vor continua înaintarea pe pământul chinez.

Războiul dintre Japonia și Rusia este ca și început. Rămâne doar o scântee care să-l aprindă. Întrebarea se pune acum, dacă Europa va șede cu mâinile în sân, ori se va amesteca și dansa în treburile din Răsărit.

Amestecul Europei ar aprinde — cu siguranță — un nou război al lumii.

Pe frontul din Spania

Oameni cari trag cu pușca în obrazul lui Cristos

Înștiințarea oficială naționalistă publicată săptămâna trecută, Sâmbătă noaptea, declară:

Pe ziua de azi, pe frontul Castellon trupele noastre au ocupat orașul Nules, după ce din bună vreme încercuise fortificațiile din jurul lui.

Republicanii au repetat la Nules faptele barbare săvârșite la Burriana și în alte localități, distrugând în ultimul moment toate bisericile și principalele clădiri, făcând astfel zadarnice măsurile luate de trupele noastre, cari n'au tras asupra orașului nici un proiectil de artilerie.

Trupele naționaliste au făcut 400 prizonieri și au capturat un bogat material de război.

În sectorul Artana, națio-

nalistii au ocupat poziții importante la mieznoapte de Jinque, și alte poziții în apropiere de satul Ahin, între Jinque și Alcud a de Veo și colinele de lângă pârâul Ahin, care domină satul Esilda.

Au mai fost ocupate noul poziții în sectorul Castillo de Castro. Republicanii au suferit mari pierderi și rezistența lor a fost înfrântă.

Activitatea aviației naționaliste pe ziua de ieri s'a rezumat la bombardarea cu succes a aerodromului dela Figureas, lângă Valencia.

Dumnezeu nu va putea ajuta pe nelegiuiții cari trag cu pușca în obrazul lui Cristos. Dovada o fac biruințele tot mai răsunătoare ale naționaliștilor cari se apropie de sfârșit.

Măsuri aspre împotriva speculei

Consiliul de miniștri care s'a ținut în ziua de 4 Iulie la Palatul Regal sub președenția M. S. Regelui, a luat în discuție problema speculei (înșelăciunii), hotărând o combatere energetică a ei cu măsuri de combatere aspre.

În primul rând, trebuie să constatăm, că din valul de scumpete care s'a abătut asupra țării, nu câștigă producătorul, ci mijlocitorul. Din această scumpete, consumatorul iese ruinat, iar producătorul n'are nici un câștig. Cei doi stâlpi pe care se sprijină economia unei țări — producătorul și consumatorul — ies oboșiți și slăbiți din lupta economică de azi. S'au îmbogățit și se îmbogățesc

fără nici o rușine numai mijlocitorii, adică o clasă de oameni cari trăiesc ca niște parazii pe spatele altora.

Starea de azi este egală cu o rupere a cumpenii dintre forțele creatoare ale națiunii.

Specula mai însemnează și o pescuire în ape tulburi a elementelor dezordinei.

Guvernul a hotărât și a dat ordine autorităților comunale să iee măsuri serioase de combatere a speculei. Se vor creta organe de supraveghere și se vor înființa comitete cetățenești de control al prețurilor. Fără o vie participațiune a populațiunii, înșelătorii nu pot fi combătuți cu rezultat bun.

În vederea cuceririi coloniilor,

— germanii fac școală pentru pregătirea slujbașilor coloniali

Gazeta oficială hitleristă vestește, că în 15 Octomvrie anul de față vor lua ființă în Germania mai multe școli coloniale. Aceste școli vor pregăti slujbași speciali pentru administrația coloniilor. Siguranța și hotărârea

germanilor iese vădit din acest lucru. Ei nu se mai indoesc că la toamnă vor avea din nou colonii.

Nu știm încă ce față vor face țările potrivnice, la auzirea cestei hotărâri. În tot cazul, zămbitoare nu!